

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului

Aștept deasupra voastră cu cuvântul sărbătorii pomenirii minunii pe care Eu am făcut-o odată cu ridicarea celui slăbănog care nu a avut putere vreme de treizeci și opt de ani. Mi-a fost milă de el că nu avea cine să-l vindece, și l-am vindecat Eu dacă era lângă scaldătoarea cea care vindeca la venirea îngerului care îi tulbura apa. L-am vindecat de neputința lui cea trupească, i-am întărit trupul slăbănogit în care el pătimea și i-am dat doctoria credinței, că el mereu venea la scaldătoarea care vindeca prin înger vindecător la credința celor ce credeau în harul apei care se mișca atunci când îngerul sufla. Amin.

Aștept deasupra voastră, copii din porți, care-Mi așterneți în carte cuvântul. V-am însoțit în călătoria pe care ați făcut-o și v-am scris-o ca pe o mărturie pentru vremea cercetării sau pentru vremea zilei de judecată a celor ce v-au văzut pe voi că lucrați pentru învierea celor ce așteaptă după voi în locuința morților. V-am însoțit înainte și înapoi spre curțile Mele cu voi, și apoi v-am mulțumit așa cum Eu am știut mai dulce. Și acum vă aștept cu sărbătoarea pomenirii vindecării slăbănogului, că am carte de lăsat pentru ziua aceasta, pentru lucrarea aceasta, că Mă doare și Îmi este milă de cei slăbănogi cu sufletul, și e plin pământul de suflete fără cer în ele, fără putere de viață în ele. Vreau să vă învăț pe voi să vă feriți de boala aceasta și să chemați îngerii lângă voi ca să vă țină cu sufletul viu și nu slăbănogit, că e greu de cel fără vlagă, fiilor. Aștept cu mila Mea de om sărbătoarea Mea cu voi în grădina întâlnirii ca să suflu peste cei ce se vor aduna și să le mișce inimile și să le dau vlagă sufletelor lor, căci cuvântul Meu aduce celui neputincios mângâiere și răbdare, și din acestea, credința cea pentru viață, căci viața este cuvânt mare, și puțini pun preț pe acest mare cuvânt. Dar voi, cei miluiți de Mine, prețuiți-vă viața și vloga ei și vloga Mea din voi, că fără Mine omul este slăbănog, om fără duh, fără înger care să-i miște inima spre dor de viață de sus. Mi-e milă de tot sufletul care se încântă cu viața cea de jos, cea de pe pământ, stând slăbănogit cu sufletul, căci viața este de sus, nu de pe pământ este ea și nu pământului îi este ea datoare, fiilor.

Am mers cu voi și v-am arătat suflete slăbănoage, trupuri de oameni fără vlagă în ele și care se zbat ca neputincioșii. Nimeni nu poate să înțeleagă din toate câte sunt și se văd în oameni că cei ce se zbat sunt cei mai neputincioși dintre cei neputincioși, și se zbat să poată, să se arate, să se ridice unii peste alții, și aceasta este slăbiciunea lor, fiilor, dar ei nu-și pricep neputința, căci vederea lor e mică de tot, iar înțelepciunea, la fel, fiindcă ei iau totul de pe pământ, iar cerul cel bogat de viață veșnică nu este cunoscut de om, nu este văzut de om.

O, dacă ar vrea omul să vadă cerul care îl înconjoară pe el de jur împrejur și câtă slavă înseamnă el, le-ar lăsa pe cele ce se văd și s-ar întări în viața cea de sus și ar rămâne omul moștenitorul ei pe pământ, iar cerul l-ar cuprinde în tainele lui arătându-i-se, că dor le este celor cerești și tuturor sfinților de ziua biruinței Mele peste pământ și peste om, de slava Mea văzută de om, spre bucuria celor cerești, fiilor. Omul se uită la cele făcute de om și nu se mai satură de slava duhului rău, și nu știe omul că slava deșartă e urâtă și nu e cum o vede el, dar cei din locuința morților văd mai bine ca toți cei ce merg pe pământ pe picioarele lor, văd urâtenia slavei deșarte și trupești, căci omul numai trup este, pentru că este născut din trup.

O, Ierusalime, o, popor hrănit cu slava cuvântului Meu, nu sta fără să te hrănești cu ea, că iată, tot omul de pe pământ e numai trup, pentru că este născut din trup. Tu însă ai pe Născătorul Cel de la Tatăl venit pe pământ cu trupul și cu duhul, iar tu să nu stai fără hrana Duhului Sfânt și să nu uiți Scriptura care spune: «*Cine este născut din duh, duh este*». Amin. Tu să treci din trup în duh pe pământ, ca să fii ceresc și nu pământesc sub cer, căci cerul te crește cu cea mai dulce

hrană, la care toți sfinții lui tânjesc și se strâng pe lângă tine când inima ta se hrănește cu ea, și se hrănesc și ei, căci cei cerești sunt atât de frumoși cât nu-i pot vedea cei de pe pământ, fiindcă cele de pe pământ sunt pământești, și la cele de pe pământ se uită și pe ele le lucrează, iar cele care se vor lăsa descoperite curând, curând, nu le știe și nu le dorește omul, și de aceea nu le poate vedea și nu de altceva, poporul Meu.

Omul este slăbănog cu sufletul și cu văzul și nu vine la Mine să-l vindec și să-i dau îngeri vindecători. Ies cu voi, fiilor, din vreme în vreme, și îl chem pe om din vreme în vreme spre voi, ca să vă vadă că sunteți ai Mei, și cel ce vede vă vede, iar cel ce nu vede nu vă vede. Eu însă vă îndemn să fiți tari cu duhul ori de câte ori vă arăt Eu omului, căci Duhul are putere să-l scoale pe cel slăbănog, și să-i dea apoi darul credinței și bucuria cea din cer, căci cea de pe pământ este urâtă și îl urăște pe om, dar omul slăbănog cu duhul și cu sufletul nu poate fără cele de pe pământ, căci așa sunt cei născuți din trup.

O, Ierusalime, să crezi în darul Meu din mijlocul tău, că Eu ți-am dat călăuză ca să fii tu al Meu și nu al pământului, poporul Meu. Să te hrănești cu cuvântul cu care te învăț și să nu-l uiți, că Eu Mă uit mereu la tine când vorbești, când nu vorbești, când veghezi, când nu veghezi, când trăiești din plin în Duhul Meu și când trăiești mai puțin în El, și de aceea Eu nu te las să stai fără hrană caldă și Mă uit peste tine să crești din ea și să ajungi cu statura ta cea de la Mine până la cei din cer, și mereu, mereu această întâlnire să se facă ivită la vedere curând, curând cu tine înaintea celor de pe pământ, copil hrănit din gura Mea cum nimeni dintre sfinți nu a mai fost hrănit așa și atât cât tu ai de la Mine. Tu te-ai ivit pe pământ în vremea venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl când Duhul Meu lucrează cuvântul de facere din nou a lumii, și de aceea ai tu cât alții până la tine nu au avut.

Vreau să te mândrești cu Mine, poporul Meu, și atunci este vremea când Eu Mă mândresc cu tine înaintea celor de pe pământ, care sunt neputincioși pentru slava Mea, de vreme ce o au pe a lor și după a Mea nu caută. Dar Eu curând, curând ridic bucuriile deșarte de pe pământ, și omul va fi găsit gol și nu îmbrăcat, și se va rușina și se va întrista omul și îl va ajunge durerea Mea cea de la el, și voi lucra ca în vremea lui Noe, pe neștire, și pe mulți îi voi mântui ca prin foc. Amin.

Acum liniștea Mea se așează în pace, că am avut intrare la voi pentru sărbătoarea în care Eu am călătorit cu voi pe pământ, și pentru care apoi am lăsat în carte cuvântul ei. Amin.

Din nou aduc vouă rugă să vă pregătiți din vreme cu cele ce veți pune voi înaintea celor pe care Eu îi voi aduna la izvorul cuvântului Meu spre slava Mea cu voi, fiilor. Chemați îngerii și stați sub paza lor, sub lucrul lor cu voi, și slăviți-Mă pe pământ, că vreau să-Mi preaslăvesc numele peste pământ, și pe voi vă am pentru aceasta ce lucrez acum, la întoarcerea Mea după om. Chem omul la înviere și îi spun să se ridice spre slava Mea și să nu mai păcătuiască, fiindcă păcatul roade din om, și omul este slăbănog cu sufletul și cu vederea. Trupul lui roade din sufletul lui și nu-și cunoaște omul lucrarea lui cea rea, care îi vine de la slava de sine. Voi însă arătați-le oamenilor în pilde lucrarea lor, așa cum lucrăm Eu, și să le spuneți apoi: „*Mergeți, și de acum să nu mai păcătuiți, ca să nu vă fie vouă rău peste rău de la păcate, căci păcatul este răul cel necunoscut de om, câtă vreme el nu-și arată fața lui urâtă și urâtenia cea pusă de el peste sufletul omului*“.

O, Ierusalime, te așez în binecuvântare pentru pregătirea slavei zilei Mele cu omul în grădina întâlnirii. Îți dau îngeri, poporul Meu. Ai grijă de ceea ce-ți dau, căci îngerii Mei petrec cu cei ce nu iubesc petrecerea și lucrul fără de îngeri, și îngerii Mei tânjesc după tine și după lucrarea Mea cu tine, Ierusalime, popor al slavei venirii Mele. Amin, amin, amin.

20/04/03-05-2004